

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 9Csp/158/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117218713
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Moravčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:4117218713.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou JUDr. Katarínou Moravčíkovou, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: M. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. I. nad L. XXX, o zaplatenie 1.228,10 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanej nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenu súdu dňa 16.05.2017, sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia sumy vo výške 1 228,10 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 1 052,63 eur od 08.12.2016 do zaplatenia ako aj trov konania, a to na základe zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 9804814/369679404. Okresný súd Nitra rozsudkom zo dňa 22.01.2019, č. k. 9Csp/158/2017-121, žalobe v celom rozsahu vyhovel.

2. Na základe odvolania žalovanej Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 28.02.2020, č. k. 6Co/109/2019 - 148, zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že podaním žalobcu, označeným ako odstúpenie od úverovej zmluvy zo dňa 04.08.2016 nedošlo k platnému a účinnému zosplatneniu úveru a to z dôvodov, že neboli dodržané podmienky § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Preto žalobca nemohol pristúpiť k zosplatneniu dlhu, a preto právne posúdenie súdu prvej inštancie týkajúce sa plynutia premlčacej doby nie je správne. Bude preto potrebné zistiť, či mohol žalobca odstúpiť od predmetnej zmluvy a v tom smere posúdiť zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere spolu s obchodnými podmienkami. V prípade, ak súd prvej inštancie dospeje k záveru, že veriteľ mohol odstúpiť od zmluvy, treba aplikovať na tento spor ustanovenia o bezdôvodnom obohatení a v tomto kontexte bude potrebné posúdiť aj plynutie premlčacej doby.

3. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 18.03.2020 uviedol, že nesúhlasí so záverom odvolacieho súdu, že v prípade, ak došlo k účinnému odstúpeniu od zmluvy, potom automaticky nastupuje režim, že sa zmluva zrušuje od počiatku a strany sú povinné vydať si navzájom poskytnuté plnenia, pretože tento režim nastupuje len vtedy, ak nie je účastníkmi dohodnuté inak podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Poukázal na čl. IX. Bod 2 zmluvy a v nadväznosti na to na čl. VII bod 2 písm. a) ÚP, čl. VII bod 3 a čl. VIII bod 4 ÚP. Práve podľa týchto ustanovení je zřejmé, že účinky zrušenia zmluvy od počiatku sa uplatnia len v prípade, ak iným právnym predpisom, alebo dohodou účastníkov nie je upravený iný účinok zániku zmluvy. V tomto prípade si zmluvné strany v čl. VIII bod 4 ÚP dojednali, že úverová zmluva zaniká v prípade odstúpenie od zmluvy až dňom doručenia prejavu vôle veriteľa druhej zmluvnej strane

(tj. s účinkami ex nunc). Preto nie je možné posudzovať premlčanie podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka (rozs. NS SR, sp. zn. 1M/Obdo V2/007). K zrušeniu zmluvy došlo najskôr dňa 04.08.2014, preto nárok nemožno považovať za premlčaný z dôvodu aplikácie všeobecnej premlčacej doby, ktorá uplynula až dňa 04.08.2017, pričom žalobca podal žalobu na súd dňa 10.05.2017. Na podporu svojich tvrdení poukázal na odstúpenie od zmluvy podľa Obchodného zákonníka.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktorého sa osobne zúčastnil právny zástupca žalobcu. Žalovaná súdu doručila oznámenie od MUDr. Kosorína, že nie je schopná cestovania, ale nenavrhol, aby súd pojednávanie odročil, preto uvedené oznámenie posúdil súd ako ospravedlnenie jej neúčasti na pojednávaní.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu žalobcu a listinami, ktoré sú súčasťou spisu, a zistil nasledovné:

6. Medzi právnym predchodcom žalobcu (ČSOB stavebná sporiteľňa, a. s. a žalovanou bola dňa 18.08.2004 uzatvorená zmluva o mimoriadnom úvere a stavebnom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý mimoriadny medziúver vo výške 3 983,27 eur (120 000 Sk), a to až do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení. Žalovaná porušila zmluvné podmienky, úver prestala riadne a včas splácať; preto žalobca ku dňu 31.07.2014 odstúpil od zmluvy a požadoval okamžité vrátenie poskytnutých úverových prostriedkov. Zostatok úveru vyčíslil v žalobe na 1 228,10 eur, ktorá suma pozostávala z istiny 1 052,63 eur, zmluvného úroku vo výške 34,22 eur a úroku z omeškania vo výške 141,25 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 1052,63 eur od 08.12.2016 do zaplatenia. Medzi stranami nebola spochybňovaná výška istiny a zmluva spĺňala všetky náležitosti. Odstúpenie od zmluvy bolo žalovanej doručené dňa 07.08.2014 a žaloba bola podaná na súd dňa 16.05.2017.

7. Žalovaná namietala premlčanie pohľadávky, pretože zmluva bola uzatvorená ešte dňa 18.08.2004, roky ho splácala a požadovaný zostatok považuje za premlčaný. Poukázala aj na svoju zlú finančnú situáciu.

8. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

9. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

10. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

12. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

13. Podľa § 52 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20040801.html>>, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy (1). Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (2). Spotrebiteľom je osoba, ktorá

pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (3).

14. Podľa § 53 ods. 1, 2, 4 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“) (1). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia (2). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (3).

15. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (1). V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (2).

16. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

17. Podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.

18. Podľa § 48 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté (1). Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak (2).

19. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

20. Podľa § 100 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premĺči, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premĺčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premĺčania dovoľá, nemožno premĺčané právo veriteľovi priznať (1). Premĺčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremĺčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka (2).

21. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premĺčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

22. Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premĺči za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (1). Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premĺči za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo (2).

23. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému (1). S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené (2).

24. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

25. Právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou založený zmluvou o úvere je právnym vzťahom založený spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). K uvedenému záveru dospel súd z dôvodu, že uvedená zmluva je formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko text zmluvy bol vopred pripravený, žalovaná ako spotrebiteľ nemala možnosť žiadnym podstatným

spôsobom zasahovať do jej obsahu. Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako podnikateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a zároveň ako veriteľ, keď poskytol žalovanej spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a úver bol žalovanej poskytnutý za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat legi generali, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou sú v danom prípade ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, súd vyhodnotil zmluvný vzťah podľa ustanovení Občianskeho zákonníka.

26. Zmluvný vzťah založený na základe predmetnej zmluvy o úvere nespadá pod úpravu zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože ide o úver, ktorého účelom bolo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti, a preto súd na tento zmluvný vzťah neaplikoval ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd však aplikoval na vzájomný vzťah ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod. S poukazom na vyššie uvedené, aplikoval súd tak ustanovenia Obchodného zákonníka, ako aj Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl.), v časti, kde je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka.

27. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu v súlade s čl. VII. ods. 2. písm. a) úverových podmienok (ÚP) odstúpil pre omeškanie splátok od zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere listom zo dňa 04.08.2014, a zároveň požadoval zaplatenie celej splatnej dlžnej sumy aj s príslušenstvom. Odstúpenie od zmluvy sa dostalo do sféry dispozície žalovanej dňa 07.08.2014. V zmysle § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa odstúpením od zmluvy zrušila zmluva s účinkami ex tunc (od začiatku), čím zanikli práva a povinnosti účastníkov zo zmluvy, pričom momentom odstúpenia od zmluvy mali účastníci zrušenej zmluvy povinnosť navzájom si vrátiť už vykonané plnenia podľa § 457 Občianskeho zákonníka.

28. Pokiaľ ide o čl. VII. ods. 3. ÚP, v zmysle ktorého „v prípade odstúpenia od úverovej zmluvy nezaniká záväzok dlžníka, spoludlžníka a ručiteľa/ov splatiť celú dlžnú sumu vrátane príslušenstva“, k tomuto súd uvádza, že toto dojednanie nebolo individuálne dojednané a nie je možné na neho prihliadať z nasledovných dôvodov.

29. Zmluva o úvere uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, hoci je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku (§ 497 a nasl.) a predstavuje „absolútny obchod“, sa ako spotrebiteľská zmluva spravuje aj ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy vznikli medzi nimi typické občianskoprávne vzťahy. Na zmluvu preto dopadá i ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, teda práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy sa nemôžu odchýliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa a spotrebiteľ si ani iným spôsobom nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Uvedené vedie potom následne k tomu, že dojednania v spotrebiteľskej zmluve sú v takomto prípade použiteľné len vtedy, ak neodporujú úprave, ktorá má prednosť, a teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Občianskom zákonníku a na neho nadväzujúcich predpisoch. Iné zmluvné dojednanie, ktoré by zaväzovalo spotrebiteľa aj po odstúpení od zmluvy platiť úver aj s úrokmi, poplatkami a ostatnými nákladmi, tj. ako keby k odstúpeniu nedošlo, je v rozpore s § 54 Občianskeho zákonníka, pretože ustanovenie spotrebiteľskej zmluvy, ktoré zaväzuje spotrebiteľa nad rámec povinností vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka, evidentne zhoršuje jeho postavenie. Také ustanovenie zmluvy o úvere, podľa ktorého má spotrebiteľ plniť zmluvné povinnosti aj napriek odstúpeniu od zmluvy (čl. VII. ods. 3. ÚP) je nevýhodnejšie ako účinky odstúpenia od zmluvy podľa úpravy v ustanoveniach § 48 a § 457 Občianskeho zákonníka. Predmetné dojednanie o odlišnom režime v prípade odstúpenia od zmluvy je potom v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda ide o neplatné dojednanie podľa § 39 Občianskeho zákonníka, keďže je v rozpore so zákonom. Znamená to, že uvedenému dojednaniu nemožno pripisovať žiadny právny význam a pri posudzovaní účinkov odstúpenia od zmluvy treba postupovať podľa príslušných ustanovení upravujúcich občiansko-právne vzťahy. To isté (teda neplatnosť dojednania) platí aj o čl. VIII. ods. 4 ÚP, na ktoré žalobca v priebehu sporu poukázal a tvrdil, že k zániku zmluvy dochádza dňom doručenia prejavu vôle veriteľa, ktorým veriteľ odstúpil od úverovej zmluvy.

30. Zároveň má súd za to, že v prípade, že existuje duplicitná právna úprava rovnakých inštitútov súkromného práva (v tomto prípade úprava odstúpenia od zmluvy) a zároveň boli následne do právneho poriadku SR zavedené ustanovenia na ochranu spotrebiteľa, že ani použitie právnej úpravy odstúpenia od zmluvy podľa Obchodného zákonníka nie je namieste. Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka pritom možno zároveň považovať za súčasť špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva, ktoré má špeciálne postavenie vo vzťahu k ustanoveniam Obchodného zákonníka, nakoľko riešia práve situáciu kolízie na jednej strane ustanovení príp. zmluvných dojednaní, ktoré nie sú na prospech spotrebiteľa (v tomto prípade účinky odstúpenia od zmluvy ex nunc podľa Obchodného zákonníka) a na druhej strane ustanovení o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetkých iných ustanovení upravujúcich právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ (účinky odstúpenia od zmluvy ex tunc podľa Občianskeho zákonníka), práve v prospech tejto druhej skupiny ustanovení. Súd zastáva názor, právna úprava v rámci spotrebiteľského práva vylučuje odchýlenie sa od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa, čo znamená, že aj v prípade otázky odstúpenia od zmluvy sa použijú ustanovenie § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 457 Občianskeho zákonníka.

31. Okrem toho súd poukazuje na ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 01.04.2015), v zmysle ktorého sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Prednostné použitie Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské vzťahy v zmysle citovaného ustanovenia sa pritom nevzťahuje len na vzťahy založené po jeho účinnosti. Uvedené ustanovenie nadobudlo účinnosť dňom 01.04.2015, pričom právny predpis, ktorého je súčasťou, nemá prechodné ustanovenie, preto sa od jeho účinnosti vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom (napr. na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 MCdo 14/2014 zo dňa 21.04.2015).

32. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnému vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadom svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov.

33. V konaní ide o právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, ktoré sa premlčuje v 2-ročnej subjektívnej premlčacej dobe, ktorá začína plynúť odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, najneskôr v 3-ročnej (resp. 10-ročnej, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie) objektívnej premlčacej dobe, ktorá začína plynúť odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo.

34. Tieto dve premlčacie doby začínajú plynúť, plynú a končia sa nezávisle od seba. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premlčacia doba. Odstúpením od zmluvy vzniklo právnomu predchodcovi žalobcu právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia od žalovanej v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe. Premlčacia doba v danom prípade začala plynúť dňa 08.08.2014 (nasledujúci deň po doručení odstúpenia od zmluvy) a uplynula dňa 08.08.2016. Nakoľko bola žaloba podaná na súd dňa 16.05.2017, bola podaná až po márnom uplynutí premlčacej doby podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd uvádza, že premlčaciu dobu počítal od doručenia odstúpenia žalovanej, a nie od dátumu, uvedeného v odstúpení od zmluvy žalobcu ako deň 31.07.2014.

35. V otázke premlčania pritom súd dospel k záveru, že v zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, je potrebné posúdiť otázku premlčania podľa všeobecného právneho predpisu, ktorý upravuje spotrebiteľské právo, a to podľa Občianskeho zákonníka, nakoľko právna úprava uvedených inštitútov podľa Občianskeho zákonníka je pre spotrebiteľa priaznivejšia (napr. rozh. NS SR sp. zn. 3Cdo 87/2017). Súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že to bol dodávateľ, ktorý naformuloval text zmluvy a rozhodol sa využiť inštitút odstúpenia od zmluvy, aj keď existujú iné inštitúty súkromného práva, ktoré zmluvu komplexne nerušia s účinkami od momentu jej uzavretia (výpoveď, strata výhody splátok). Základnou črtou spotrebiteľského práva je ochrana slabšej zmluvnej strany, v tomto prípade žalovanej, preto nemožno chrániť dodávateľa, ktorý nebol dostatočne obozretný, nevzal do úvahy, aké

následky sú podľa zákona spojené s odstúpením od zmluvy, hoci u neho možno dôvodne predpokladať podstatne vyššiu znalosť práva než u spotrebiteľa.

36. V konaní bola teda zo strany žalovanej vznesená námietka premlčania, na ktorú súd prihladol ako na dôvodnú. Na základe toho dospel k záveru, že z dôvodu premlčania nároku žalobcu nebolo možné mu uplatnený nárok priznať, a preto súd žalobu ako nedôvodnú vo výroku I. rozsudku zamietol. Za premlčané považoval súd aj uplatnené úroky z omeškania, keďže tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud, z čoho možno usúdiť, že vedľajší úrokový záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok.

37. Podľa § 255 ods. 1 a 2 zák. č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej ako CSP), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci (1). Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (2).

38. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (1). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (2).

39. Podľa čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

40. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalovaná bola v konaní úspešná v celom rozsahu, čo znamená, že by mala nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania. Pretože jej ale žiadne trovy nevznikli a ani žiadne zo spisu nevyplyvali, súd s poukazom na čl. 17 CSP rozhodol o tom, že jej nárok na náhradu trov celého konania, t.j. tak trov konania pred súdom prvej inštancie ako aj trov odvolacieho konania, proti žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

V prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.